

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne : **D. P.**, bývajúca v I., zastúpená JUDr. P. S., advokátom v B., proti žalovanému : **B., K.**, o **určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 13 C 212/2004, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. júna 2008 sp. zn. 5 Co 354/2007

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania 54,94 €, do rúk alebo na účet jej zástupcu JUDr. P. S., advokáta v B., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 6. júna 2007 č.k. 13 C 212/2004-53 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava III z 25. júla 2007 č.k. 13 C 212/2004-69, ktorým súd prvého stupňa určil, že výpoveď žalovaným daná žalobkyni dňa 16.8.2004 podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce doručená 17.8.2004 je neplatná s odôvodnením, že až rozhodnutím zhromaždenia delegátov 4.12.2004, ktorým bolo odvolanie žalobkyne zamietnuté a teda až ktorým dňom bolo účinne rozhodnuté o odvolaní žalobkyne z funkcie predsedu družstva, prestala žalobkyňa spĺňať zákonné požiadavky v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Zákonníka práce. V čase doručenia výpovede (17.8.2004) teda dôvod vymedzený zamestnávateľom v tejto výpovedi podľa § 63 ods. 1 písm. d/ Zákonníka práce neexistoval, výpoveď z pracovného pomeru daná žalovaným žalobkyni listom zo 16.8.2004 je tak neplatným

právnym úkonom. Žalovaný bol zároveň zaviazaný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 1 809,- Sk do rúk JUDr. P. S., do 3 dní.

Žalovaný podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm. d/ O.s.p. Dôvodom je existencia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. apríla 2006 sp. zn. 2 Obo 315/2005, ktorým Najvyšší súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. mája 2005 č.k. 9 Cbs 109/2004-56. Účastníkmi uvedeného konania boli osoby zhodné s konaním napadnutým týmto dovolaním. Predmetom oboch súdnych konaní sú úplne zhodné právne skutočnosti. Obe sa týkajú zhromaždenia delegátov konaného 3.7.2004 a odvolania žalobkyne voči rozhodnutiu predstavenstva o odvolaní z funkcie predsedu. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu žalovaného navrhla dovolanie žalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchytil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedený v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovaným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že v prejednávanej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O.s.p.).

Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.).

Prekážka *res iudicata* (právoplatne rozhodnutej veci), ktorá vylučuje, aby súd vec znovu prejednal, je vyslovená v ustanovení § 159 ods. 3 O.s.p. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sú súčasne splnené tri podmienky: 1) začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, 2) začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi, 3) a o tej istej veci. Za tú istú vec v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. treba v novom konaní považovať ten istý

nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo o sebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní vystupujú ako žalovaní a v druhom ako žalobcovia). Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania.

Prekážkou *res iudicata* podľa § 237 písm. d/ O.s.p. má byť podľa tvrdenia žalovaného rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5.4.2006 sp. zn. 2 Obo 315/2005, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12.5.2005 sp. zn. 9 Cbs 109/2004-56.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojim rozsudkom z 5.4.2006 sp. zn. 2 Obo 315/2005 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12.5.2005 sp. zn. 9 Cbs 109/2004, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne (táto jej žalobkyňou aj v tomto konaní) o určenie neplatnosti uznesenia zhromaždenia delegátov, ktorým bolo rozhodnuté o neprijatí pozmeňujúceho návrhu k programu rokovania zhromaždenia delegátov konaného 3.7.2004 na prerokovanie odvolania navrhovateľky z funkcie predsedu žalovaného zo dňa 27.5.2004. Uznesenie zhromaždenia delegátov z 3.7.2004, týkajúce sa neprijatia pozmeňujúceho návrhu žalobkyne, je teda v zmysle uvedeného rozhodnutia Krajského súdu platné.

V konaní o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5 Co 354/2007 skúmal konajúci súd splnenie podmienok dania výpovede žalobkyňi zo strany žalovaného na určenie platnosti či neplatnosti výpovede z pracovného pomeru. Súd preto skúmal predovšetkým otázku, či pred konečným rozhodnutím zhromaždenia delegátov, ktoré sa konalo 4.12.2004 existoval dôvod skončenia

pracovného pomeru uvedený vo výpovedi 16.8.2004, na základe ktorej sa pracovný pomer žalobkyne u žalovaného mal skončiť 31.10.2004. Súd rozhodol, že výpovedný dôvod uvedený vo výpovedi z pracovného pomeru 16.8.2004 v čase doručenia výpovede neexistoval.

Ako už bolo hore uvedené, prekážka *res iudicata* vyžaduje zachovanie totožnosti subjektov a totožnosti predmetu konania. Totožnosť subjektov súdneho konania (žalobca žalovaný) v konaní o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, vedeného pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 5 Co 354/2007 a konania vedeného pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky o určenie neplatnosti uznesenia zhromaždenia delegátov, ktorým bolo rozhodnuté o neprijatí pozmeňujúceho návrhu k programu rokovania zhromaždenia delegátov konaného 3.7.2004 sp. zn. 2 Obo 315/2005 je zachovaná. Druhá podmienka totožnosti predmetu konania týchto konaní však splnená nie je, keďže v týchto konaniach nie je uplatnený ten istý nárok. Na základe uvedeného možno konštatovať, že dovolateľom tvrdená vada konania nie je daná.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľa.

V dovolacom konaní nebol žalovaný úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobkyňi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi náhradu trov dovolacieho konania 54,94 €, do rúk alebo na účet jej zástupcu JUDr. P. S., advokáta v B., do 3 dní. Trovy dovolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci, t.j. písomné vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 16.9.2008 (§ 14e ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), ktorý činí 48,63 € (§ 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 6,31 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Žalobkyňa požadovala aj 19 % daň z pridanej hodnoty, ktorú však dovolací súd zástupcovi žalobkyne nepriznal, keďže tento nedoložil dovolaciemu súdu osvedčenie o tom, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: